

Додаток 2.

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

статті В. Бортняка «Щодо поняття системи органів, які контролюють справляння податків та зборів» (2007) і статті О.В.Кухара «Правовий статус органів, які контролюють справляння податків та зборів» (2004)

<p>Бортняк В. Щодо поняття системи органів, які контролюють справляння податків та зборів // Право України – 2007. - №10-с.67-69.</p>	<p>Кухар О.В. Правовий статус органів, які контролюють справляння податків та зборів // Науковий вісник Національної академії державної податкової служби України. – Ірпінь, 2004. - № 3 (25). – С. 145-149.</p>
<p>С.67. Питання правового статусу суб'єктів податкових правовідносин, зокрема тих, які контролюють справляння податків і зборів, неодноразово досліджувалися в працях як вітчизняних, так і зарубіжних фахівців фінансово-правової та адміністративно-правової галузі. Серед них можна виділити дослідження Н.Хімічевої, С. Пепеляєва, М. Кучерявенка, Д. Винницького, В.Авер'янова, І. Бачило, Д. Бахраха, Б. Бахричідзе, В.Мелещенка, І. Устинова, Б. Лазарева, В.Молдовна та ін.</p> <p>Метою статті є дослідження системи органів, які контролюють справляння податків і зборів згідно з податковим законодавством України, їх місця в системі суб'єктів податкових правовідносин; а також кола органів, які здійснюють зазначений контроль та особливостей правового статусу кожного з них.</p> <p>Без посилань</p>	<p>Питання правового статусу суб'єктів податкових правовідносин, зокрема тих, які контролюють справляння податків і зборів, неодноразово досліджувалися в працях як вітчизняних, так і зарубіжних фахівців фінансово-правової галузі. Серед них можна виділити дослідження Н.І. Хімічевої, С.Г. Пепеляєва, М.П. Кучерявенька, Д.В. Винницького [1]. Метою нашого розгляду є дослідження статусу органів, які контролюють справляння акцизних зборів згідно з податковим законодавством України, їх місце в системі суб'єктів податкових правовідносин.</p>
<p>67. Проблема визначення системи органів, які контролюють справляння податків та зборів, невід'ємно пов'язана з двома концептуальними</p>	<p>Проблема визначення статусу органів, які контролюють справляння податків та зборів, невід'ємно пов'язана з двома концептуальними</p>

положеннями. По-перше, які платежі належать до системи надходжень, контроль за котрими делегується державою відповідним органам. По-друге, які механізми делегування повноважень закріплюються при цьому, який набір прав та обов'язків складає їх правовий статус. На жаль, чинне законодавство України дуже суперечливо розкриває ці проблеми і використовує, як вже зазначалося вище, декілька понять, які складно та неоднозначно співвідносяться одне з одним.

Без посилань

67. Такий неоднозначний підхід, на мою думку, лише ускладнює регулювання повноважень цих органів. Уявляється, що і розробники законодавчих актів погано розуміють дану проблему. Наприклад, складно знайти яку-небудь логіку у виділенні таких органів згідно із Законом України „Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами і державними цільовим фондами”. Так, відповідно до п. 1.15 ст. 1 цього Закону, до складу податкових органів входять органи державної податкової служби та митні органи, тоді як у п. 2.1. ст. 2 до складу контролюючих органів окремо віднесені митні органи (п.п. 2.1.1) та податкові органи (п.п. 2.1.4). Більше того, до складу контролюючих органів, фактично, віднесені „державні органи, які в межах своєї компетенції, визначеної законодавством, здійснюють контроль за своєчасністю, достовірністю, повнотою нарахування податків і зборів (обов'язкових платежів) і

положеннями. По-перше, які платежі відносяться до системи надходжень, контроль за якими делегується державою відповідним органам. По-друге, які механізми делегування повноважень закріплюються при цьому, який набір прав та обов'язків складає їх правовий статус. На жаль, чинне законодавство України дуже суперечливо розкриває ці проблеми і використовує декілька понять, які складно та неоднозначно співвідносяться одне з одним.

Такий різноманітний підхід, на нашу думку, лише ускладнює регулювання їх статусу повноважень. Здається, що і розробники законодавчих актів погано розуміють цю проблему. Наприклад, складно знайти яку-небудь логіку в виділенні таких органів згідно з Законом України „Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами і державними цільовим фондами”. Так, відповідно до п. 1.15 ст. 1 цього Закону, до складу податкових органів входять органи державної податкової служби та митні органи, тоді як у п. 2.1. ст. 2 до складу контролюючих органів окремо віднесені митні органи (п.п. 2.1.1) та податкові органи (п.п. 2.1.4). Більше того, до складу контролюючих органів, фактично, віднесені „державні органи, які в межах своєї компетенції, визначеної законодавством, здійснюють контроль за своєчасністю, достовірністю, повнотою нарахування податків і зборів (обов'язкових платежів) і погашенням податкових зобов'язань

<p>погашенням податкових зобов'язань чи податкового боргу” (п. 1.12 ст. 1 Закону). Мабуть, у цьому випадку до контролюючих органів повинні бути віднесені всі органи, які контролюють надходження обов'язкових платежів згідно зі статтями 14, 15 Закону України „Про систему оподаткування”. Але тоді до їх складу доцільно включити і органи МВС, які контролюють справляння податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів тощо. І взагалі незрозуміло, чому до органів, уповноважених здійснювати заходи з погашення податкового боргу, віднесені державні виконавці, коли до складу контролюючих органів їх не віднесено. Подібні протиріччя притаманні як іншим законодавчим актам у галузі оподаткування, так і окремим нормам таких актів, які кореспондуються один з одним.</p> <p>Без посилань</p>	<p>чи податкового боргу” (п. 1.12 ст. 1 Закону). Мабуть, у цьому випадку до контролюючих органів повинні бути віднесені всі органи, які контролюють надходження обов'язкових платежів згідно зі ст.ст. 14, 15 Закону України „Про систему оподаткування”. Але тоді до їх складу доцільно включити і органи МВС, які контролюють справляння податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів тощо. І взагалі незрозуміло, як до органів, уповноважених здійснювати заходи з погашення податкового боргу, віднесені державні виконавці (п.п. 2.3.1), коли до складу контролюючих органів їх не віднесено. Подібні протиріччя притаманні як і іншим законодавчим актам у галузі оподаткування, так і окремим нормам таких актів, які кореспондуються один з одним.</p>
<p>67. Систему органів, що контролюють надходження коштів у централізовані фонди, складають державні органи або органи місцевого самоврядування, які у межах своєї компетенції забезпечують формування дохідних частин централізованих публічних фондів у відплатній (мити, державне мито, плата за торговий патент тощо) або в безоплатній (податки, збори та інші обов'язкові платежі) формі у встановлені терміни та розміри.</p> <p>Без посилань</p>	<p>Систему органів, які контролюють надходження коштів у централізовані фонди, складають державні органи або органи місцевого самоврядування, які у межах своєї компетенції забезпечують формування дохідних частин централізованих публічних фондів у відплатній (мити, державне мито, плата за торговий патент тощо) або в безоплатній (податки, збори та інші обов'язкові платежі) формі у встановлені терміни та розміри.</p>
<p>68 Органи Фонду соціального страхування здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди держави, контроль за надходженням страхових внесків від осіб, які є</p>	<p>Органи Фонду соціального страхування здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди держави, контроль за надходженням страхових внесків від осіб, які є</p>

<p>обов'язковими страховиками. Дана функція забезпечується обліком обов'язкових і добровільних страховиків; визначенням ставок страхового внеску для різних груп платників, що є диференційованим; дією системи звітності платників з даного платежу. Сплата страхового внеску в цей Фонд може бути як обов'язковою, так і добровільною.</p> <p>Без посилань</p>	<p>обов'язковими страховиками. Дана функція забезпечується обліком обов'язкових і добровільних страховиків; визначенням ставок страхового внеску для різних груп платників, що є диференційованим; дією системи звітності платників з даного платежу. Сплата страхового внеску в даний Фонд може бути як обов'язковою, так і добровільною.</p>
<p>68. У системі органів, які здійснюють мобілізацію коштів у формі податкових платежів, головне місце займають податкові органи. Власне, це і є їх основним повноваженням, бо саме з цією метою і створена така спеціалізована структура. Важливою ознакою податкового органу є його представницький характер, коли, з одного боку, він представляє державу як власника податкових коштів, а з іншого – діє відповідно до своєї компетенції. Податкові органи діють від імені держави і є носіями відповідних повноважень державно-владного характеру.</p> <p>Без посилань</p>	<p>У системі органів, які здійснюють мобілізацію коштів у формі податкових платежів, головне місце займають податкові органи. Власне, це і є їх основним повноваженням, бо саме з цією метою і створена така спеціалізована структура. Важливою ознакою податкового органу є його представницький характер, коли, з одного боку, він представляє державу як власника податкових коштів, а з іншого – діє відповідно до своєї компетенції. Податкові органи діють від імені держави і є носіями відповідних повноважень державно-владного характеру.</p>
<p>С.68. На мою думку, до системи органів, які здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди, необхідно віднести ще декілька контролюючих органів: Це - Міністерство внутрішніх справ України; судові органи; органи, які здійснюють реєстрацію актів цивільного стану; органи Державного казначейства; місцевого самоврядування.</p> <p>Без посилань</p>	<p>До системи органів, які здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди, на нашу думку, необхідно віднести:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Податкові органи. 2. Митні органи. 3. Органи Пенсійного фонду України. 4. Органи Фонду соціального страхування. 5. Органи Міністерства Внутрішніх Справ. 6. Судові органи. 7. Органи, які здійснюють реєстрацію актів цивільного стану. 8. Органи Державного казначейства. 9. Органи місцевого самоврядування.

<p>68-69. При розгляді органів судової влади як органів, які здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди держави, насамперед йдеться про стягування судами плати за здійснення юридично значущих дій в інтересах платників і видачу їм відповідних документів. Платою за такі дії і виступає державне мито. Особливості справляння державного мита регулюються Декретом Кабінету Міністрів України „Про державне мито” від 21.01.1993 року [7]. Державне мито сплачується за місцем розгляду й оформлення документів і зараховується в бюджет місцевого самоврядування, крім мита, стягнутого з позовних заяв, що подаються в господарський суд.</p> <p>Посилання на №7 формальне</p>	<p>При розгляді органів судової влади як органів, які здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди держави, насамперед йдеться про стягування судами плати за здійснення юридично значущих дій в інтересах платників і видачу їм відповідних документів. Платою за такі дії і виступає державне мито. Особливості справляння державного мита регулюються Декретом Кабінету Міністрів України „Про державне мито” від 21.01.1993. Державне мито сплачується за місцем розгляду й оформлення документів і зараховується в бюджет місцевого самоврядування, крім мита, стягнутого з позовних заяв, що подаються в господарський суд.</p>
<p>69. Органи, які провадять реєстрацію актів цивільного стану, також здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди, коли стягують плату (державне мито) за здійснення юридично значущих дій в інтересах платників і видачу їм відповідних документів. Державне мито в цьому випадку стягується за здійснення певних актів цивільного стану: реєстрація шлюбу, реєстрація його розірвання, реєстрація зміни прізвища, ім'я та по батькові, реєстрація повторної зміни прізвища, ім'я і по батькові, не пов'язаного з реєстрацією шлюбу, за видачу свідоцтва у зв'язку зі зміною, доповненням, виправленням і відновленням записів про реєстрацію цивільного стану, за видачу повторних свідоцтв про реєстрацію актів цивільного стану.</p> <p>Без посилань</p>	<p>Органи, які здійснюють реєстрацію актів цивільного стану, також здійснюють мобілізацію коштів у централізовані фонди, коли стягують плату (державне мито) за здійснення юридично значущих дій в інтересах платників і видачу їм відповідних документів. Державне мито в цьому випадку стягується за здійснення певних актів громадянського стану: реєстрація шлюбу, реєстрація розірвання шлюбу, реєстрація зміни прізвища, ім'я та по батькові, реєстрація повторної зміни прізвища, ім'я і по батькові, не пов'язаного з реєстрацією шлюбу, за видачу свідоцтва в зв'язку зі зміною, доповненням, виправленням і відновленням записів про реєстрацію цивільного стану, за видачу повторних свідоцтв про реєстрацію актів громадянського стану.</p>